

[Lilli Gyldenkilde]

Det, der er det vigtigste i lavindkomstkommissionens arbejdsnotat, og som det økonomiske råd ikke tager op, er, at man fremlægger en strategi specielt for erhvervs- og teknologipolitikken, hvor de økonomiske løsninger ikke strider mod de sociale og velfærdsmæssige. Tingene hænger tværtimod nøje sammen.

Ved at udbygge den offentlige indsats på energiområdet, på boligområdet, på miljøområdet, i trafikpolitikken, i sundheds- og socialektoren og ved samtidig at ansøre til en udvikling af den tilsvarende produktion kan vi komme et stykke ud af krisen i stedet for at forsøge at pine os længere og længere ned i den.

Det får mig til at sige, at arbejdsministeren jo som et eksempel her nævnte, at boligeksporten var steget meget. Nu er alt jo relativt, og der var en meget lav eksport, men det er rigtigt, at boligeksporten er steget, og det er jo netop et eksempel på, at der er muligheder. Disse muligheder skal udnyttes og skal måske endda have noget støtte til at komme i gang.

Det er faktisk nogle af disse tanker, som ligger bag SFs beskæftigelsesplaner. Vi mener, det er ved at løse vores egne påtrængende og nære behov, at vi samtidig kan skabe muligheder for at løse Danmarks økonomiske balanceproblemer, især arbejdsløsheden og underskuddet over for udlandet. Så længe vi har det store arbejdsløshedstal, som vi har, så længe får vi heller ikke løst vores balanceproblemer på det økonomiske område, og derfor hænger de ting uløseligt sammen. Vi skal selvfølgelig opfordre til, at man tager mest hensyn til arbejdsløshedstallene.

Camre (S):

Det er i arbejdsnotatet slået fast, at selv ikke en betydelig økonomisk vækst vil kunne sikre os en stabil beskæftigelsesudvikling i de kommende år, og det er jo ikke nogen ny erkendelse – det har vi længe været opmærksom på – og det er også i lyset af det, man skal se de initiativer, der fra vor side har været sat ind i den økonomiske krise.

Jeg synes også, det er værdifuldt, at arbejdsnotatet konstaterer, at en sådan generel og omfattende stimulering af den hjemlige efterspørgsel vil betyde en alvorlig forværing af betalingsbalancen og altså heller ikke

være vejen til en øget beskæftigelse, men at det derimod er nødvendigt at stimulere den teknologiske udvikling i danske virksomheder rettet imod en række konkrete efterspørgselsområder, og dér nævner man jo primært de indenlandske: bygge- og boligområdet, trafik- og transportområdet, energiområdet, miljøområdet, sundhedsområdet og de sociale områder. Man kunne nok føje til, at i det omfang stimulering af den teknologiske udvikling på sådanne indenlandske områder lykkes, vil det også have betydelig virkning for stimuleringen af afsætningen på eksportmarkederne, fordi et marked som det danske jo er så krævende, at de produkter, man udvikler herhjemme, og som lykkes, mange gange er så gode, er så slagkraftige, at det er muligt at sælge dem på oversøiske markeder, selv på områder, hvor man skulle tro at konkurrencen ville være for stærk.

Socialdemokratiets holdning har op igennem den økonomiske krise været, at vi ville fastholde velfærdsudviklingen, at vi ønskede at styrke grundlaget for velfærdsudviklingen, og at det igen var betinget af erhvervslivets investeringer og produktion; vi kan jo ikke i den offentlige sektor alene tilfredsstille vores produktionsbehov. Det er en forudsætning for et samfund, der er råstoffattigt, og som i øvrigt er et lille samfund, at det må specialisere sig, og når man vil specialisere sig, er man også nødt til på en lang række områder at importere de produkter, man skal bruge, og det betyder, at det er en nødvendighed at betale for denne import med en mindst lige så stor eksport. Men det har jo altså været lidt problematisk at holde trit i eksportudviklingen gennem 1970'erne og op til nu på grund af den internationale konkurrence.

Men i hvert fald er det væsentligt at understrege, at erhvervslivets investeringer og produktion er en nødvendighed, og at det er en væsentlig opgave for den offentlige sektors udbygning og aktivitet at holde gang i dette område. Jeg synes, det er præcis, som arbejdsministeren sagde, nemlig at her ikke er tale om alternativer, men om et både-og; de to områder støtter hinanden.

Det er vel også netop på baggrund af den politik, at man kan notere det positive, som arbejdsministeren nævnte, nemlig at Danmark af alle OECD-lande i Europa er det eneste, hvor det samlede antal beskæftigede mennesker i dag er højere end ved krisens